

Kiadja: A FÖLDMIVELÉSÜGYI M. KIR. MINISZTERIUM
AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

MEGJELENIK minden hó 1-én és 15-én.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj: Egész évre 6 K, fél évre 3 K

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.

Szerkesztőség: Budapest, V. Ügynök-utca 19. szám., IV. emelet.
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria“ r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Hivatalos rész. — A Balaton Halászati Részvénytársaság üzleti eredményei. Répássy Miklós. — A németországi halereskedelem. (fs.) — Poroszország új halászati törvénye. Landgraf János. — Kérdések és feleletek. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

HIVATALOS RÉSZ.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a *Laziszkóvidéki halászati társulat* alapszabályait és üzemtervét 1916. évi 51,522. szám alatt kelt elhatározásával jóváhagyta.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a *Szatmármegyei felsőszamosi halászati társulat* alapszabályait az 1916. évi 51,586. sz. a. kelt elhatározásával jóváhagyta.

A Balaton Halászati Részvénytársaság üzleti eredményei.

Irta: Répássy Miklós.

Lapunk múlt száma hírt adott a Balaton Halászati R.-T.-nak ez idei közgyűlésén előterjesztett zárszámadásáról. A számadás közvetlenül megelőző évekhez képest igen öröndetes javulást mutat. Mindenesetre annak a jele ez, hogy a társaság a háborús állapottal kapcsolatos nehéz gazdasági viszonyokkal szerencsésen megküzdött s talán nem lesz érdektelen, ha ebből az alkalmából egy kis áttekintést adunk a társaság eddigi üzleti eredményeiből.

A Balaton Halászati R.-T. 1899-ben alakult 26 évre, vagyis 1924. december 31-ig. Alaptőkéje 240,000 K, mely 1200 drb névre szóló, egyenként 200 K-ról kiállított részvényből áll. Célja: a Balaton egységes bérbevételével azon okszerű halgazdaságot üzni. A Balaton bérbevétele meg is történt a „Balaton Halászati Társulat“-tól 1900-tól kezdődőleg 25 évre s a társaság üzemét 1900. január 1-vel meg is kezdte.

Ettől az időtől kezdve a társaság üzleti eredményeire vonatkozólag a főbb adatok a túlsó oldali táblázat (I.) mutatja.

A mint e táblázatból kilátnik, a társaság fennállásának első három évében igen nagy nehézségekkel küzdött;

ezekben az években mérlegei nagy veszteségekkel záródtak. Osztalék a részvények után ezekben az években természetesen nem jutott, de ez a legkisebb baj lett volna. Válságossá a helyzet azért vált, mert az első évekre estek a nagy beruházások (gőzhajók, berendezések), a melyek elkerülhetlenek voltak, hogy a jövődelmet biztosítsák. Ennek a jövedelemnek az alapja, a halzsákmány a második üzletévben aránylag nagyon csekély volt.*) Az üzletmenet, az értékesítés sem jutott még a rendes kerékvágásba, a mint az a fenti táblázatból is kivehető. Tartalékalapról a kezdet kezdetén még szó sem volt, az aránylag csekély részvénytőke pedig hamar elfogyott.

A földművelésügyi kormány méltányolva azonban a társaság közgazdasági jelentőségét, támogatására sietett 120,000 koronás kölcsönrel. A következő évek eredményei aztán nagyon élénken igazolták, hogy ez a segítség helyén való volt, mert a kincstár minden megterhelése nélkül talpra állította a társaságot, a mely a kölcsönt eddig már hiány nélkül visszafizette és vállalkozását virágzóvá fejlesztette. Igaz, hogy az utolsóelőtti két évben mérlegei ismét veszteségekkel záródtak. Ennek természetes magyarázata a háborús álapottal kapcsolatos viszonyokból folyik. Különösen az a tekintetben nagyon érezhető munkáshiány, hogy a Balatonon való halászathoz abba beletanult, gyakorlott embernek kellenek. Ezekben a rossz években nagyon kevés is volt a halzsákmány. Hogy azonban ez nem valami üzemi hibának a következménye s hogy a halállomány megfogyatkozása tekintetében semmi aggodalomra ok nincs; azt bővebben kifejtettem a „Balaton pontyai“ című cikkemben („Halászat“ 1916. május 15.). A helyzet bizonyos mértékben már javult is ez irányban a legutóbbi 1915/16. üzletévben, de beállt az egyensúly a munkabérek nagysága, a hálóanyag rendkívüli drága-

*) L. „Halászat“ 1916. május 15.: „A Balaton pontyai“.

sága és kifogott halak ára között is. Így aztán ennek az utolsó évnek mérlege már ismét jelentékeny nyereséggel zárult.

I. A Balaton Halászati R.-T. üzletmenetének főbb adatai 1900—1916.

Üzleti év	Jövedelem	Tiszta nyereség	Veszteség	Osztalék	
				össze- sen	%
	K	K	K	K	
1. 1900/01.*)	401,879·48	—	79,447·54	—	—
2. 1901/02.	243,491·39	—	55,758·55	—	—
3. 1902/03.	276,279·85	—	2,536·89	—	—
4. 1903/04.	365,493·77	132,494·30	—	48,000	20
5. 1904/05.	399,010·28	74,431·78	—	60,000	25
6. 1905/06.	297,235·27	44,379·27	—	36,000	15
7. 1906/07.	405,570·23	86,834·94	—	60,000	25
8. 1907/08.	413,862·74	56,996·29	—	48,000	20
9. 1908/09.	443,146·51	78,322·67	—	60,000	25
10. 1909/10.	431,244·19	81,804·24	—	60,000	25
11. 1910/11.	366,087·28	55,041·80	—	48,000	20
12. 1911/12.	448,993·89	69,057·72	—	60,000	25
13. 1912/13.	392,668·45	28,164·73	—	30,000	12·5
14. 1913/14.	322,687·27	—	7,870·69	—	—
15. 1914/15.	252,491·11	—	31,855·22	—	—
16. 1915/16.	559,583·67	70,172·22	—	30,000	12·5

Ha már most csak nagyjából az eddig kifizetett osztalékot is vesszük figyelembe, annak összege 580,000 korona; 16 évre vett átlaga tehát 36,250 korona, a mi a részvénytőkének eddigi 15%-nál valamivel nagyobb kamatozását jelenti. Ha nem is valami túlságos, szokatlan nagy üzleti nyereség, de mindenesetre igen tisztességes polgári haszon.

*) 1900. január 1-től 1901. július 1-ig, tehát kivételesen 1 $\frac{1}{2}$ év.

Azonban nem ebből ítéltető meg igazán az, hogy az utolsó előtti két év vesztesége csak minden jelentőség nélkül való, átmeneti dolog volt. A részvénytársaság szilárd alapjait most már az utolsó évek zárószámadásainak adatai mutatják.

Az alábbi II. és III. táblázatban az utolsó öt év nyereség-veszteségszámlájának, valamint a mérlegszámlának főbb adatai vannak feltüntetve. Látható azokból, hogy a normális nyereséggel (69,057 K 72 f.) záródó 1911/12. üzletév 448,993 K 89 f. jövedelme mikép csökken le a következő 3 évben, csaknem felére, 252,491 K 14 f.-re, a minek következtében már 1913/14-ben 7870 K 67 f., 1914/15-ben pedig 31,855 K 22 f. veszteség áll elő. Az előző évi kisebb veszteség egyszerűen átvivődik a következő évre, annak nagyobb összegű vesztesége pedig minden nehézség nélkül fedezhető a 87,000 K-t kitevő rendkívüli tartalékalapból. Az 1915/16. üzletév jövedelme aztán kétszerese az előző két rossz év átlagos jövedelmének s ez a szeresedés üzleti alakulás ismét az előző évek normális nyereségéhez (70,172 K 22 f.) juttatja a társaságot.

A mérlegszámlák (III.) pedig világosan mutatják, hogy a társulat vagyoni viszonyai e közben egyáltalán nem romlottak meg. Az állandó 240,000 koronányi részvénytőke mellett egyedül a rendkívüli tartalékalap fogyott meg körülbelül $\frac{1}{3}$ -dal, a midőn a veszteség fedezésében hivatását teljesítette, de azzal szemben növekedett a rendes tartalékalap 6987 K 13 f.-rel, az értékcsökkenési alap pedig 59,470 K 07 f.-rel, tehát sokkal többel, mint a mennyi a két közbeeső rossz év együttes vesztesége volt (39,725 K 91 f.).

A haladást pedig, a mit a társaság üzletmenete az utolsó 10 évben tett, legjobban szemlélhetjük, ha az 1903/04. és az utolsó 1915/16. üzletév mérlegszámláját hasonlítjuk össze (IV.). Az ingatlanok, gőzhajók, berendezések értéke 328,941 K 14 f.-ről 435,963 K 42 f.-re emelkedett, tehát 100,000 K-nál többel. Az 1903/4. üzletév zártával nincs a társaságnak még semmiféle tartalékalapja sem, de van a részvénytőke felével felérő adóssága. (99,000 K — f. + 19,328 K 54 f.) Az 1915/16. üzletév végén pedig már a rendes és rendkívüli tartalék-

TARTOZIK II. A Balaton Halászati R.-T. nyereség- és veszteségszámlájának főbb adatai 1911—1916-ig. KÖVETEL

	Üzletév	Haszonbér	Haltenyésztés	Ü. emi ki- adások	Adó	Nyereség	Jövedelem	Veszteség	Végösszeg
1.	1911/12.	60,445·05	8,947·45	250,225·95	35,317·72	69,057·72	448,993·89	—	456,269·42
2.	1912/13.	58,891·55	13,478·76	260,178·22	28,455·19	28,164·73	392,668·45	—	402,786·50
3.	1913/14.	59,882·96	12,355·99	223,465·38	33,294·88	—	322,687·27	7,870·69	336,305·88
4.	1914/15.	61,679·37	6,778·30	200,996·20	12,769·73	—	252,491·11	31,855·22	284,346·33
5.	1915/16.	69,050·69	9,777·66	284,647·29	66,465·74	70,172·22	559,583·67	—	559,583·67

VAGYON III. A Balaton Halászati R.-T. mérlegszámlájának főbb adatai 1911—1916-ig. TEHER

	Üzletév	Pénzkészlet és készletek	Ingatl. Gőz- hajók. Beren- dezések	Veszteség	Rendes tar- talékalap	Rendkívüli tartalékalap	Értékcsökke- nési alap	Nyereség	Veszteség
1.	1911/12.	218,780·28	411,606·04	—	31,149·34	87,000·—	250,000·—	69,057·72	697,697·02
2.	1912/13.	181,436·42	411,611·04	—	34,658·23	87,000·—	250,000·—	28,164·73	667,132·35
3.	1913/14.	107,988·30	438,463·42	7,870·69	36,066·47	87,000·—	250,000·—	—	627,537·66
4.	1914/15.	99,518·21	438,463·42	31,855·22	36,066·47	87,000·—	250,000·—	—	641,350·43
5.	1915/16.	299,819·05	435,963·42	—	38,136·47	55,144·—	309,470·07	70,172·22	829,551·81

Év	1904	1916	Év	1904	1916
	k o r o n a			k o r o n a	
Pénztári készlet	75,599·39	228,698·99	Részvénytőke	240,000·—	240,000·—
Értékpapírok	—	23,695·—	Rendes tartalékalap	—	38,136·47
Ingatlanok	328,941·14	435,963·42	Rendkívüli tartalékalap	—	55,144·78
Gőzhajók			Ertécsökkenési tartalékalap	—	309,470·07
Be. endezések			M. kir. kincstár	99,000·—	—
Óvadékok	52,678·75	50,970·—	Hitelezők	19,328·54	—
Haszonbér előre	11,000·—	—	Óvadékok	4,312·49	1,618·39
Fel nem vett kamatok	1,058·33	—	Folyószámlatarozások	—	17,737·33
Adósok	9,495·39	—	Átmeneti tételek	6,652·62	97,272·55
Folyószámlakövetelések	—	19,104·34	Nyereség	132,494·30	70,172·22
Készletek	23,014·95	71,120·06			
	501,787·95	829,551·81		501,787·95	829,551·81

alap és az értécsökkenési tartalékalap együtt 402,751 K 32 f. jelentékeny összeget tesz ki, tehát csaknem a részvénytőke kétszeresét. És hozzátehetjük még, hogy az idei nyereségből a rendes s rendkívüli tartalékalap dotációjára ismét 33,508 K 61 f. jutott, böles mérsékletet tanusítván a közgyűlés, midőn az igazgatóság javaslata alapján csak 30,000 K, vagyis 12·5% osztalékot juttatott a részvényeseknek.

A részvénytársaság bérleti üzeméből az 1924. év végeig még 8 év van hátra, Emberi előrelátás szerint, azok mellett a biztosítékok mellett, a melyeket eddigi vezetésége megszerzett számára, baj már nem érheti. Sőt biztosra vesszük, hogy munkájának megérdemelt gyümölcsét csak ezután látja majd megérni. A bérbeadó halászati társulat által a Balatonon életbeléptetett új üzemterv módot ad a bérlő társaságnak, hogy bér tárgyát intenzívebben kihasználhassa. E tekintetben bár közvetve, ismét csak élvezheti az állam hathatós támogatását is. Ez a támogatás azonban most már nem mentési akció, hanem a társaság teljes anyagi ereje mellett csak oly törekvésnek a biztatása, a mely méltó nagy czélok elérését tűzi maga elé.

A németországi halkereskedelem.

(fs.) A „Halászat“ nem mulasztotta el ismertetni a német halkereskedelem terén történt ama hatósági intézkedéseket, a melyek azt czélozták, hogy a fogyasztó közönség méltányos áron kellő mennyiségű halhúshoz juthasson. Legutóbbi számainak mindegyikében csak erről volt szó s azokra azért utalunk, hogy a következőkben, illetékes helyről származó jelentés alapján, az említett intézkedések hatásáról megemlékezzünk.

A halak árának maximálása, mondja a jelentés, nem járt minden irányban a várt sikerrel. Nevezetesen megakasztotta a halaknak a nagyobb fogyasztási központokba való felhozatalát, mert tapasztalás szerint annak utánna a készletek zömét a vidéken fogyasztották el. Kitént, hogy a vidék és a városok halárai között mutatkozó különbséget ez úton nem lehet oly mértékben kiegyenlíteni, hogy a városok kellő felhozatalokhoz juthatnának. Nem lehet, mert a kereskedő ragaszkodik a városi árakhoz, de a vidékre nézve megszabott maximális árak miatt ilyent nem tud elérni. Ezek folytán aztán a hal a vidéken maradt.

A tavi halaknál, a melyeket egy bizonyos időpontban fognak tömegesen, viszont azt tapasztalták, hogy azokat a maximális árak miatt egyszerre vetik piacra, mert hát a hatósági rendelkezés folytán sem a termelő, sem a kereskedő nem remélheti, hogy az árú tovább tartása révén kellő ellenszolgáltatáshoz juthat. Így aztán úgy a pontynál, mint a czompónál, a hirtelen fogyasztás s ez okon éppen nem gazdaságos fogyasztás kényszere támadt.

Végül a maximális árak megállapításánál, ha sem a termelő, sem a közvetítő jogos érdekeit sérteni nem akarjuk, okvetlenül a kedvezőtlen körülményekkel kell számolni. Amde ez a fogyasztóra nézve drágítja a halat, a nélkül, hogy azzal a termelőn segítve lenne.

Ezek indították a birodalmi kancellárt arra, hogy a Kriegsernährungsamt javaslata folytán, a ponty és a czompó árainak hatóságilag való megállapítása helyett, egy szindikátust szervezzen, a melyik az árak alakulására nemcsak felügyelhet, de gondoskodhat arról is, hogy a tavi, vagyis a tenyésztett halak, az alkalmas fogyasztási központokra eljuthassanak.

Erre szolgál a Berlinben székelő korlátolt szavattosságú „Kriegsgesellschaft für Teichfischverwertung“, a melynek szervezetét lapunk legutóbbi száma már közölte.

Szervezete alapján ez hivatott és jogosított a ponty és a czompó értékesítését szabályozni, a mennyiben hozzájárulása nélkül, csupán a közvizek és a 3 ha-nál kisebb halastavak termékei értékesíthetők. A társulat a ponty és czompó értékesítését és szétosztását a városokkal, községekkel, továbbá a kereskedelem közvetítésével fogja lebonyolítani. Működése a birodalmi kancellár ellenőrzése alatt áll, mit ez kinevezett meghatalmazott által gyakorol.

Poroszország új halászati törvénye.

Írta: Landgraf János. (Folytatás.)

19. §.

(1) Nem a víztulajdonost illető halászati jog, szerződéssel akár a víz tulajdonosára, akár másra átruházható, még akkor is, ha azt az eddigi jog szerint megtenni nem lehetett. A szerződés bírósági, vagy közjegyzői hitelesítésre szorul. Hasonló alakiságra szorul az olyan szerződés is, a melyik alapján a jogosított magát kötelezi a halászati jog átengedésére; az alakiság hiányát azonban a tényleges átadás pótolja.

(2) Ha a halászati jog oly ingatlan birtoklásával kapcsolatos, mely másnak a jogával van terhelve, csak akkor ruházható át, ha e jog tulajdonosa nyilvánosan hitelesített alakban ahhoz hozzájárul, kivéve ha jogát az átruházás nem érinti.

(3) Ha a halászati joggal egyéb jogok, így a hálók szárításának a joga, nádhasználat, ártéri halászat, avagy pedig kötelezettségek kapcsolatosak, úgy egyidejűleg ezek is átszállnak a kedvezményezettre.

20. §.

Olyan halászati jog, mely csupán egyes halfajtáknak a 4. §-ban említett gondozására vagy megszerzésére, avagy bizonyos fogóeszközöknek használatára szorítkozik, nemkülönbén időhöz kötött, avagy háziszükségletre szorított, valamint bármi más irányban korlátozott halászati jog, élők között, jogügylettel csakis a víz tulajdonosára ruházható át.

21. §.

Egyazon vízszakaszbeli halászati jog, élők között, jogügylettel csak akkor ruházható több személyre, ha a szerzők száma nem lépi túl az eddig jogosítottakét. Ha ilyen halászati jog öröklés-, kölcsönügylet vagy hitbizomány révén több személyre szállt, ezek azt csak annyi személyre ruházhatják, a hány ott halászatra jogosítva volt a jelen törvény hatálybaléptekor.

22. §.

Olyan esetben, midőn ingatlannal kapcsolatos halászati jog ruházatik át az ingatlannal együtt, a 19—21-ig terjedő §§-okban foglalt korlátozások nem alkalmazhatók.

23. §.

Olyan halászati jog, a melyik mint tulajdon, valamely parti ingatlannal kapcsolatos, ennek megosztása esetén, ha a 19. § értelmében másféle megállapodás nem történt volna, a legrégebb udvarhoz s ilyennek hiányában, a legnagyobb részirtokhoz csatolandó, egyenlő részesedés mellett pedig egyenlő arányban, a halászati hatóság által megállapítandó tagolással osztandó fel. Olyan megállapodás, mely a halászati jogot több részirtokhoz akarja csatolni, semmisnek tekintendő.

24. §.

Ha a halászat joga a vízbirtok tulajdonjogával egyesített, az megszűnt külön jog lenni. Ha azonban másnak a jogával van terhelve, csak az esetben szűnik meg, ha e jog tulajdonosa nyilvánosan hitelesített alakban ahhoz hozzájárul.

25. §.

A 17—24-ig terjedő §-ok nem érintik az államnak a halászati jogosultságok megszerzésére vonatkozó 1911. szeptember hó 2-án kelt törvény rendelkezéseit.

26. §.

(1) A 20. §-ban körülírt halászati jogok megválthatók, még akkor is, ha azokat eddig megváltani nem lehetett. Az erre vonatkozó eljárás a megváltásról szóló törvényhez igazodik.

(2) Az 1. bek. fentartásával, a megváltás joga nem alapítható olyan vízfolyás birtoklására, a melyik a vízjogi törvény alapján keletkezett. Épp így nem származhat jogcím a megváltásra nézve abból sem, ha a halászati jog, a 18. § értelmében, a vízbirtokot terhelő joggá lett. A halászati jogosultságoknak az eddigi jog szerint fennállott megváltását ezek nem érintik.

27. §.

(1) Nyílt vizekben, a 20. §-ban említett halászati jogok a jogosult kártalanítása mellett korlátozhatók, sőt megszüntethetők.

(2) A korlátozást vagy megszüntetést követelheti:

1. az állam közérdekből;
2. a halászatrajogosultak, ha igazolják, hogy a halászati jogosultság a halállomány fentartására és javítására káros és a halászatnak gazdaságos üzemét hátráltatja.

(3) A kártalanítást az viseli, a ki az igényt támasztja.

(4) Az igény és a kártalanítás felett, az érdekeltek meghallgatásával, a kerületi bizottság határoz. A határozatnak a kártalanításra vonatkozó részét, három hónapon belül lehet peres úton megtámadni. A fellebbezés határideje azzal a nappal kezdődik, a mikor az igény feletti határozat jogerőssé vált.

HARMADIK FEJEZET.

A halászati jog gyakorlása.

28. §.

(1) A halászati jog gyakorlása, a mennyiben tartalma ennek útját nem állja, akár teljes egészében (29. §), akár csak a halfogásra korlátozva, szerződéssel másra átruházható. A halfogásra korlátozott átruházás tárgyában kötött szerződés csakis e törvény 98. §-a értelmében kiállítandó halászigazolvány kiszolgáltatásával lesz hatályossá.

(2) Olyan halászati jogosultak, a kik a törvény 2. § 1. és 2. bek. alatt említett vizekben bírják a halászatot, külön személyeket bízhatnak meg a halászatnak teljes egészében, helyettük való üzésével. Megbízásuk azonban csak a halászati hatóságnak történt bejelentése után lesz hatályossá. A megbízott halászati jogosultnak tekintendő.

29. §.

(1) A halászati jog gyakorlásának teljes egészében való átruházása írásbeli szerződés alapján eszközölendő. Az e végből kötendő szerződésben megállapítandó bértartam 12 évnél rövidebb nem lehet. Kivételeket a járási (városi) bizottság engedélyezhet.

(2) A halászati hatóság javaslatára a kerületi bizottság megállapíthatja, hogy valamely vizen vagy vízszakaszon érdekelt halászati jogosult vízterülete legfeljebb hány egyénnek adható bérebe. Bérlőként jelentkező egyesület minden egyes tagja, a jelen szabványok szerint bérlőnek számít.

(3) A birodalomban nem honossal kötendő szerződés a kormányzósági elnök előzetes jóváhagyása alá esik.

(4) A jelen szakasz 1.—3. bek. foglaltak ellenére kötött szerződések semmiek. Vitás esetekben közizgatási peres eljárásnak van helye. Illetékes a járási-, városokban a kerületi bizottság. Az eljárás befejeztéig a halászati hatóság szabályozza a halászat mikénti gyakorlását.

(5) Árverés útján történő értékesítés esetén a polgári törvénykönyv 571—579-ig terjedő §§ alkalmazandók. A bérlőnek való átengedés a bérlet kezdetét jelenti.

30. §.

A ki idegen halászati jogokat a 33., 34. és 91. §§ szerint megbízottként kezel, az halászati jogosultnak tekintendő.

31. §.

(1) Jogi személyek, halászati céhek kivételével, halászati jogukat csakis a 28. § értelmében hasznosíthatják.

Ez a rendelkezés azonban nem vonatkozik a gazdasági szövetkezetekre.

(2) Ha egyazon vízszakaszon több személy bír egy vagy több halászati jogot, a kerületi bizottság, a halászati hatóság vagy az érdekeltek javaslataira elrendelheti, hogy a halászat általuk csakis az 1. bek. értelmében űzhető. A mennyiben az érdekeltek a hasznosítás módja felett meg nem egyeznének, egyelőre azt is a kerületi bizottság szabályozhatja.

32. §.

(1) A halászatra jogosítottak tilos a jelen törvény életbeléptekor a vízfolyások elágazásaiban fennálló duzzasztóműveket, azok hivatásszerű üzemében gátolni, ha csak erre külön jogcímmel nem bír. Ezzel a 101. és 116. §§ rendelkezései nem érintetnek.

(2) Az 1. bek. szerinti elágazásnak csupán a vízfolyással újból egyesülő ágak tekintendők.

33. §.

(1) Az elágazásokban (32. § 2. bek.) érdekelt halászati jogosultak kötelesek kívánatra az őket illető halászati jogok gyakorlását, megfelelő pénzbeli járadék ellenében, a szomszédos főmederszakaszban érdekelt halászati jogosultaknak átengedni, ha nem hajlandók a halasvizék védelmére és gazdasági kihasználására nézve szükséges intézkedéseket az utóbbiakkal együttesen foganatosítani.

(2) Az elágazásban a halászat mérvét és kiterjedését illető 1. bek. szerinti igények, a főmederben űzhető halászati jogokhoz alkalmazkodnak.

(3) A főmeder egyazon szakaszán érdekelt halászati jogosultak csakis együttesen érvényesíthetik igényüket; a járadékért is közösen szavatolnak, mint közös adósok.

(4) Az elágazás egyazon szakaszán érdekelt több halászati jogosulttal szemben ugyancsak együttesen érvényesíthetők az igények s azok mindegyikének hozzá kell járulnia az 1. bek. érintett feltételhez. Az őket illető járadékilletmény mindegyik részére külön megállapítandó.

(5) Az igények és a kötelezettségek, valamint a közös érdekek tekintetében teendő intézkedések körül felmerülő vitás kérdésekben a kerületi bizottság határoz. A közös költségeket, az érdekeltek, jogosultságuk értékének arányában közösen viselik. A járadékösszeget az elágazásban érdekelt halászati jogok értéke szerint kell megszabni.

(6) Ha a vízfolyások halászatát természetes, vagy mesterséges változások károsítják, az érdekeltek úgy a járadék, mint az átengedés tekintetében, az 5. bek. említettől elütő feltételek megállapítását kérhetik.

(7) Jelen rendelkezések nem alkalmazhatók olyan elágazásokra, a melyek zárt vizet alkotnak, vagy valamely gazdasági szövetkezet, illetve halászati körzet (86. és 89. §§) kötelékébe tartoznak.

34. §.

(1) Ha a vízfolyás vagy tó, a vízfolyáshoz nem tartozó vakon végződő vizekkel kapcsolatos, az a halászatra jogosult, a ki a vízfolyásban, illetve a tóban a kapcsolás helyén a halászatot gyakorolja, követelheti, hogy a kapcsolás helyén oly elzárás létesíttessék, mely a mértéken alóli halaknak közlekedését lehetetlenné teszi. A míg ez nem létesül, kizárólag ő jogosult a jelzett vizeken halászni. E helyett, öntöző és lecsapoló csatornáknak, a halászat szüneteltethető is, ha az a vízfolyásban, illetve tóban űzhető halászati üzemre nem ártalmas. A 33. § 7. bek. foglaltak megfelelően alkalmazandók.

(2) Ezen szabványok alól kiveendők azonban a hajózás és a tutajozás érdekében létesült kikötők, illetve át-

metszések és a természetes vízfolyások holt ágai. Ellenben a 33. § alkalmazandó oly kiegészítéssel, hogy a kikötő, vagy hajóátmetszés tulajdonosa a halászati jog átengedése helyett jogosítva van területén a halászatot szüneteltetni és hogy a holtág tulajdonosa is ugyanezt megteheti, a mennyiben ezzel a vízfolyással vagy a tóval kapcsolatos halászati üzem nem károsítja.

(3) A felett, hogy a halászat az 1. és 2. bek. szerint az öntöző- vagy lecsapolóárkokban, vagy a természetes vízfolyásokkal kapcsolatos holtmedrekben szüneteltethető-e, vitás esetekben a járási (városi) bizottság dönt.

35. §.

Nyílt vizekben, a 3. és 34. §§-tól eltekintve, tilos a halak közlekedését gátló létesítményeket állítani. A kormányzósági elnök azonban ez alól rendőri vagy gazdasági célból, a halogás érdekében, kivételeket engedélyezhet. Halgazdasági üzem érdekében teendő kivételek csakis a 3. § alapján engedélyezhetők.

(2) Nyílt vizekben a halogás érdekében alkalmazandó állandó jellegű rekeszekkel, legfeljebb a meder félszélességében szabad a halak közlekedését gátolni, mérve ezt rendes vízállásnál, a parttól kezdve. Tilos továbbá egyidejűleg több ily rekeszt egymáshoz oly közel állítani, hogy azok a halak közlekedését jelentékenyen gátolhassák. Ezirányban további intézkedéseket rendőri utasítások hivatottak tenni.

(3) A 2. bek. alattiak határtépző folyóknál annyiban alkalmazandók, a mennyiben a szomszédos országban is állanak fenn hasonló rendelkezések; különben a földművelési —, erdészeti — és az államjavak minisztere felhatalmaztatik, hogy az olyan vizeken, a melyek nem kizárólag porosz fennhatóság alatt állanak, ezen tilalmat időszakosan felfüggesztesse.

(4) Az ez idő szerint létező állandóbb jellegű halrekeszek nem esnek ezen rendelkezés alá, ha a halászatra jogosított annak használásához való jogát igazolni tudja.

(5) Állandó jellegű az a halrekesz, mely tartósan megerősítve akár a parton, akár a mederben van a vizekbe beépítve, névszerint a halrács, lésza, csapda. Eme készülékek állandó jellegét nem szünteti meg abbeli tulajdonságuk, hogy a mederből eltávolíthatók. Szabadon álló czölöpök nem tekinthetők halászati eszköznek.

NEGYEDIK FEJEZET.

Halászati szövetkezetek.

Első rész.

Általános határozatok.

36. §.

(1) Valamely nyílt vízben, vagy egymással összefüggő több nyílt vízben érdekelt halászati jogosultak szövetkezetté egyesíthetők:

1. a halállomány védelmezésére szolgáló teendőknél, együttesen leendő foganatosítása végett (védelmi szövetkezet);

2. a halászatnak okszerű gazdasági kezelése és kihasználása, valamint a halzsákmányok együttes értékesítése végett (gazdasági szövetkezetek).

Feladatának keretében a szövetkezet halászati jogosultnak tekintendő.

(2) A halászati szövetkezetekbe, halászati körzetek (86. és 89. §§) is bevonhatók.

37. §.

Szövetkezet alakul:

1. az érdekelteknek egyhangú határozata alapján elfogadott alapszabályok jóváhagyásával;

2. a többségnek a kisebbség akarata ellenére elfogadott alapszabályok jóváhagyásával;

3. a többség akarata ellenére kiadott alapszabályok kibocsátásával.

38. §.

Ha az alapszabályok jóváhagyattak, illetve kibocsátattak, utólagosan nem vitatható, hogy azok jóváhagyására, illetve kibocsátására nézve az előfeltételek hiányoztak.

39. §.

- (1) A szövetkezet jogképes.
- (2) Székhelye csak Poroszországban lehet.

40. §.

Testületek, alapítványok és közjogi intézmények az állam hozzájárulása nélkül lehetnek a szövetkezetek tagjai.

41. §.

(1) Minden szövetkezetnek előljárával kell birnia. Ez egy vagy több egyénből állhat, a kik közül az egyik elnököl.

(2) Az előljáró képviseli a szövetkezetet bíróságok előtt és bíróságokon kívül. Állása azonos a törvényes képviselőjével. Képviselési jogkörét kifelé az alapszabályok korlátozhatják. Vezeli a szövetkezet ügyvitelét, a mennyiben egyes intézkedéseket a törvények, alapszabályok nem az előljáróság, avagy a közgyűlés számára tartanak fenn.

(3) Az előljáróság elnöke, illetve aki magát ilyenül igazolja, nem szorul külön meghatalmazásra, hogy a szövetkezetet bírósági vagy közigazgatási peres eljárásoknál képviselhesse.

(4) Eltekintve 82. § 1. és 2. bek. és a 84. § 1-ső bek. említett esetektől, az alapszabályok az iránt is rendelkezhetnek, hogy a közgyűlés helyébe a tagok közül alakítandó választmány lépjen.

42. §.

A szövetkezet és tagjai közti jogviszony tekintetében, a mennyiben ezt nem a jelen törvény szabályozza, az alapszabályok rendelkezései irányadók.

43. §.

(1) Az alapszabályokban mindenestre meg kell állapítani a következőket:

1. a szövetkezet nevét, székhelyét és célját;
2. a szövetkezet halászterületét;
3. a halászat mikénti kezelését;
4. a tagok kötelezettségeit;
5. a haszon és a teherviselésben való részesedést, valamint a szavazati jog arányát;
6. a költségvetés megállapítását és a felmentvény megadását;
7. az előljáróság szervezését és mikénti választását s ha az több személyből áll, az elnökválasztás módját, az előljáróság tagjainak mikénti igazolását és végül a határozatok mikénti hitelesítését;
8. a közgyűlésnek vagy az ezt helyettesítő választmányának ki által és mi módon leendő összehívását és határozataik mikénti hitelesítését;
9. amaz ügyek megjelölését, melyek a közgyűlés, illetve a választmány határozatának vannak fenntartva;
10. a szövetkezet hirdetményeinek formáját;
11. ama lapok megnevezését, a melyekben a szövetkezet hirdetményei közléteendők, az esetre, ha azok a törvény, alapszabályok vagy határozatok értelmében, lapok útján teendők közhírré.

2. Az alapszabályokhoz a szövetkezet tagjainak névsora is csatolandó. Az ebben előállott változások nyilván tartandók.

44. §.

Az alapszabályok választott bíróság iránt is intézkedhetnek, a melyik szövetkezeti ügyekben támadható vitás kérdésekben, mindkét fél felhívására dönteni hivatott.

45. §.

(1) A szövetkezet állami felügyelet alatt áll. A felügyelet a szövetkezet létesítményeinek rendszeres kivételére, fentartására, pótlására és arra szorítkozik, hogy a szövetkezet ügyei a törvénynek és az alapszabályoknak megfelelően kezeltessenek.

(2) A felügyeletet a járási bizottság elnöke: a tartományi tanácsos, városi körökben a rendőri hatóság, felsőbb és utolsó fokban pedig a kormányzósági elnök gyakorolja. Il etékes ama hatóság, a melyiknek területén a szövetkezet székel.

(3) A felügyelő hatóságnak jogában áll rendelkezéseit közvetlenül végrehajtani.

(Folyt. köv.)

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK.

Kérdések.

10. Mi az oka annak, hogy a halasvizek megromlása esetén rendszerint először a csuka, süllő s keszegfélék pusztulnak el s csak később a kárász, ponty, czompó? Különböző-e a halaknak ez a viselkedése különböző okú szennyezések esetén? A nagy melegben olykor észlelhető halhullásnak csak magában az időjárás az oka-e? Általánosságban következik-e az be minden vízben, vagy csak egyes helyeken? Az őszi korai lehalásások e miatt történnek-e?

K. P.

Feleletek.

10. A halak a halasvizek „megromlása esetén“ nem egyszerre pusztulnak el, mert ellenállóképességük, szívósságuk különböző. E tekintetben még ugyanazon fajtabelieknel is különbségek vannak, de még inkább a különböző fajtabelieknel. Éppen az említettek közül a csuka, süllő, keszegfélék sokkal kisebb ellenállóképességűek, sokkal *kényesebbek*, mint a kárász, ponty, czompó. Különösen, ha oly fajta vízromlásról van szó, a melynél a víz levegőtartalmának, oxigénjének csökkenése állapítható meg. Ez esetben a halak *megfulladnak*, épp úgy, mint a magasabbrendű állatok, ha elfogy a levegőjük. De épp úgy, mint ezek az állatok, a halak is különböző mértékben bírják a *levegő megfogyását*. A pontynak még semmi baja, mikor a süllő már felfordul! De, ha az oxigén elvonása hirtelen nagy mértékben következik be, akkor bizony alig vehető észre, melyik pusztul el hamarabb. Így pl., ha nagy mennyiségben kerül a vízbe valami gyorsan rothadó anyag, a mely annak oxigénjét teljesen elvonja, akkor — úgy szólván — egyszerre hull el valamennyi.

Épp így van ez másféle vízmegromlásnál is, ha pl. közvetlenül ható mérgek (savak stb.) jutnak a vízbe. Azokkal szemben is különböző a különböző fajta halak ellenállása; de ha igen koncentráltan szennyezik a vizet, akkor bizony hirtelen kipusztul abból, gyakorlatilag alig megállapítható sorrendben, minden élő lény.

Az elpusztulás különböző sorrendjének tehát nem a vízmegromlás különböző előidézője az oka, hanem a

halak ellentállóképessége, a mely annál inkább érvényesül, mentől kisebb mértékű a víz megromlása.

A nagy melegben észlelhető halhullásnak korántsem csak az időjárás az oka, nem is általánosságban következik az be, hanem csak azokban a vizekben, a melyekben *egyéb feltételek* is megvannak. Nevezetesen, ha az álló, vagy igen lassú folyású, sekély vízben sok a rothadásra képes szerves anyag, annak bomlását a nagy meleg elősegíti; ez a bomlás fokozott mértékben vonja el a víz oxigénjét akkor, a mikor a nagy melegben aránylag amúgy is kevés van benne; ha ilyen vízből még az oxigénfejlesztő vízalatti növényzet is hiányzik, vagy nagyon sötét éjjelek, borús napok következtében oxigénfejlesztő képessége csökken, akkor igen könnyen leszáll, hosszabb rövidebb időre, az oxigén mennyisége oly csekélyre, a melynél egyes halak — éppen a kényesebbek — már elpusztulnak. De, hogy ez az állapot mikor következik be, az a fentiekből kivehetőleg — egyenlő meleg időjárás mellett is — minden egyes vízre igen különböző lehet. Egyik víznek a megromlásából egyáltalán nem lehet a másik megromlására következtetni.

Az „őszai korai lehalászásoknak“ emilyenféle víz-megromlásokhoz semmi közük. A tavak vizének leírt megromlása, oxigénjének megfogyatkozása csak a nyár derekán uralkodni szokott hőségben következik be. Ha valamely vízben szeptember elejéig baj nem volt, akkor abban a halak már nyugodtan el lehetnek a tél beálltáig. (Akkor aztán persze, ha a víz befagy, ismét veszedelem állhat be; azért ki kell őket fogni.) Más eset az, ha valamely állóvíz nyáron *vízhiány miatt* elapad; akkor bizony ki kell idejében szedni abból a halat. De ez a lehalászás nem a víz megromlása, hanem a víz hiánya miatt sietős; rendszeren már *augusztusban* megtörténik.

A korai őszi, *szeptemberi* lehalászásokat a piaci viszonyok okolják meg. Ekkor van legkevesebb hal a piacon, különösen az élő ponty hiányzik; az ára ennél fogva nagy. A kereskedők is többet adhatnak érte a tógazdáknak, a kik a nagyobb ár fejében aztán szívesen halászzák le s bocsálják rendelkezésükre korábban haltermésük egy részét.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

A **Lévai járási garamvízi halászati társulat** f. évi augusztus 10 én tartotta Léván rendes évi közgyűlését *Hubert Vilmos* elnökle alatt. Az igazgatói jelentés szerint a szakaszokra osztott és bérbeadott társulati vízterület hasznobérei rendszeren befolytak. A társulat a földművelésügyi kormánytól állami támogatásként kapott fogassüllőikrákat a társulat vízterületein kihelyeztetle, de az eredmény idén a kedvezőtlen viszonyok folytán a rendesnél gyöngébb volt. A halállomány minőség és mennyiség szerint a multhoz képest mindazonáltal határozottan javult. A halállomány védelme érdekében a legmesszebbmenő intézkedések megtörténtek; a társulat maga is alkalmazott halőröket, de a társulat megkeresésére a csendőrség is hathatósan közreműködött, aminek eredményét legjobban a 150 halászati kihágási feljelentés igazolja. A lefolyt évi számadások szerint 544·87 K bevétellel szemben 146·33 K kiadás merült fel. A jövő évi költségeket 1487·04 K-val irányozták elő s ehhez képest a tagok évi járulékát 10 fillérben állapították meg kat. holdanként. A közgyűlés tovább elhatározta, hogy a befolyó

bérjövedelemből kat. holdanként 1·10 koronát oszt szét. Végül a tisztújítás során elnökké *Hubert Vilmost*, alelnök-igazgatóvá *dr. Weisz Zsigmondot*, pénztárnokká pedig *Knapp Gézát* választották meg. k.

A **Soroksári dunaági halászati társulat** f. hó 3-án tartotta közgyűlését *Boronkay György* elnökle alatt. A számadások rendezésére kiküldött bizottságnak megállapítása szerint a társulatnak összesen 8351·25 K követelése van, melyre nézve a közgyűlés elhatározta, hogy a bérlők ügyvéd útján felszólítandók hátralékaik befizetésére. A társulat vagyona 7499·88 korona. Ezzel kapcsolatban a közgyűlés elhatározta, hogy az 1914. évi, még hátralékos osztalékot a társulat tagjai között szétosztja. Elnöklő megbízott bejelentette, hogy a szerződések 1916. márczius 31-én lejárván a társulatnak átmenetileg volt elnöke saját hatáskörében azokat nyilvános árverésen bérbeadta. A közgyűlés a kötött hasznobérszerződések jóváhagyása előtt, utasította az újonnan megválasztandó elnökséget ez ügy alapszabályszerű rendezésére. Elnökké a közgyűlés *Fraxa Jánost*, pénztárnokká pedig *Mayer Andort* választotta meg. k.

VEGYESEK.

Korai lehalászások. Néhány halgazdaság (Nagyigmánd, Iharos stb.) tudomásunk szerint szeptember első napjaiban már megkezdette haltermése egy részének lehalászását.

A **Balaton** nyári halászata érdekes képet mutatott ez idén. Az ott alkalmazott orosz hadifoglyokat ugyanis bevonták az aratási munkához úgy, hogy a halászatot a szó szoros értelmében szüneteltetni kellett volna. Szerencsére a katonaság élelmezésében az édesvízi friss halnak ma már sokkal fontosabb szerepe van, semhogy annak biztosítása végett minden lehető el ne kövessenek. A beállott munkáshiányon úgy segítettek, hogy a katonaság maga állott munkába. A nyári fogásokat, a melyek eredménye persze sokkal csekélyebb a többi évszakok fogásainál, majdnem teljesen a katonaság vette is igénybe. Természetes, hogy a katonaság ellátása bizonyos rendszerességet, egyenletességet igényel, a mi a változó mennyiségű fogásoknál nem könnyű feladat s csak a halak bizonyos mértékű raktározásával, gyűjtésével érhető el.

Természetes haltáplálék termelésére a következő módszert ajánlja *Doose W.* (F. Z. 1916. Nr. 22): készítsünk szecsává aprított lóheréből és fűből kupaczkokat, a melyeket aztán napnak kitett helyen többször meglocsolunk. A kupaczkok csakhamar rothadni kezdenek és megtelnek a legkülönbélebb rovarokkal, álczákkal. Ekkor aztán beszórhatjuk a tóba. De a kupaczkokat mindjárt a sekély szélvízbe is helyezhetjük.

Halpiócza ellen ammóniákfürdők. A halpiócza tudvalevőleg néha úgy elcsufítja még a piacra szánt halat is, hogy mindenkép tanácsos attól megszabadítani. Leginkább sós vízben való fürdetést alkalmaznak. *Schulze Th.* (Fisch. Zeitung. 1916. No. 14.) e helyett inkább az *ammóniákfürdők* ajánlja, a melyek különben sok másfajta élősdit is tönkretesznek. Figyelmeztet arra, hogy a halakat ne fürdessük mindjárt a lehalászás után, mert akkor rendszeren elgyengültek, hanem pihentessük azokat tiszta vízben. A fürösztő edényeket sorjába helyezi; jól használhatók e célra a süllőhordó kotlák. Egybe-egybe 24–36 liter vizet ad és 12 literenként 20 gramm ammóniákot (Liquor Ammonii canstici 10 kcm., Aqua destillata 90 kcm.). Keverni nem kell az oldatot, mert a betett halak eléggé felkavarják a vizet. 24 liter vízben 15–25 kg. halat füröszt. Az ammóniagos víz mellett tiszta vizet tartalmazó

edények is állanak. A fürdetés 3—6 perczig tart, akkor a halak a tiszta vízbe kerülnek. A halpiócza legnagyobb részben itt hull le róluk. Az ammóniákos fürdőben a piócza megmerevedik; ha puha marad és mozog, akkor a fürdő nem elég erős.

Kisebb halakat, pl. czompóivadékat a fürdetés után igen szűk-szemű hálóban (4 mm.) tesz a tiszta vízbe. A piócza itt leválk a halacskákról s keresztül esik a háló szeméin az edény fenekére.

A fürdetés után friss oldatot kell készíteni. Az ammóniák azért is ajánlatosabb, mert üvegdugóval jól elzárt üvegekben könnyen eltartható. A só ellenben víz mellett teleszívja magát nedvességgel.

Szűkíthető és bővíthető haltartó. Nagyobb haltartókból, ha a halak már nagyon megritkultak bennök, nehéz azokat kifogni. A berlini *Kaumann R.-T.*-nak szabadalma van olyan halrekeszre, a melyben mozgatható fal jár egyik végétől a másikig. A fal bárhol rögzíthető, a halakat maga előtt hajtja s így azokat akár-minő kis helyre összeterelhetik. A választófal rovatékban fut s mozgása csigákon átfutó s hajtókkal ellátott dobra csavarodó zsin-gek segítségével történik.

A csuka szokatlan késői ívásáról ad hírt az *Allg. Fischerei Zeitung* (1916. No. 16) egyik olvasója. Az *Isar* egyik mellékvizében (Pfetsach) július 8.-án fogott csukát, a mely telve volt érett ikrá-val s mikor a halat a varsából kiverte, folyt belőle az ika.

Minden esetre feltűnő jelenség, mert náluuk pl. a csuka ívása a jégolvadás idejére szokott esni, februárban. Általában mindenhol igen kora tavasszal figyelik meg az ívását.

Szerintünk különben igazi „ívásról” abban a késői időben csak akkor lehetne beszélni, ha az ikrás mellett „tejes” halat is fogtak volna ki, olyat, a melyben szintén érett ivarterméket találtak volna.

Egy-egy külön nembelinek ilyen külön, későn való megérése az ívása bizonyára csak a természet játékaának tekinthető, minden gyakorlati jelentőség nélkül.

Bajorország haltermése. Dr. Maiernek, a bajor országos halászati felügyelőnek egyik tanulmánya (Versorgung der Bevölkerung mit Süßwasserfischen in Bayern. *Allg. Fischerei Zeitung*. 1916. No. 13) érdekes statisztikai adatokat tartalmaz Bajorország halászataira vonatkozólag. Az ország folyóvizének hossza meghaladja a 70,000 kilométert, azok halászati hozama 12,500 métermázsára tehető; a bajor tavak vízfelülete — a Bódeni tavat nem számítva — 25,000 ha, de azokból legfeljebb 2500 métermázsra hal kerül ki. A tavak halszegénysége azok hegyi jellegében leli magyarázatát: hideg, tiszta vizeik és mélyek. Hektáronként nem igen kerül ki belőlük 5—7.5 kg. halmál több. Ezt sok helyen igazolja az éveken át pontosan vezetett könyvelés is. Így pl. a „Königsee”, az „Obersee” és „Grünsee” 590 ha vízfelületén évenként (1900—1909) alig volt a fogás 27.50 métermázsra, a „Schliersee”-ben 224 ha-ron 13 métermázsra (1901—1912), az egész Bódeni tavon 54,700 ha-on kerekén 3750 mm. A „Chiemsee”-nek a III. és IV. parti szakaszán 510 ha-ron

24.5 métermázsra, úgy hogy az egész „Chiemsee”-ből, 7800 ha, 340 métermázsánál többre számítani nem lehet.

A tógazdaságok évi halhúshozama 15,000 ha vízfelületen, 17,500 métermázsára becsülhető. Mindez együtt évenként körülbelül 37,500 métermázsát ad. Ez ugyan több, mint a mennyit az országnak a vadászat juttat (28,000 q), de fejenként és évenként mégis alig 1/2 kg., vagyis a hússzükségletnek csak 1/10-a.

Mibe kerül egy gém és egy jégmadár a halastó partján? Erre a kérdésre felel pontos számítás alapján a *Fisch. Zeitung* egyik munkatársa (1916. Nr. 8).

Közvetlen tapasztalatai szerint tavasszal egy gém, a melyik nem esett le azonnal a lövés után, öt darab egynyaras pontyivadékat okádott ki; benne volt azonban még egy kétnyaras is, a melyet már emészteni kezdett s a mely még mindig 415 gr.-ot nyomott. Máskor meglesett két ilyen rablót. Egy félóra alatt, biztos megfigyelés szerint, 18 drb halat nyeltek le. Akkor aztán az egyiket lelőte. Tehát nem maguk elégették meg a koszlót.

Tavának a lehalászása után, leszámítva a normális kallódást, 450 kilogrammra becsüli azt a halmennyiséget, a melyet két gém fogyasztott el; 140 márkával számítva métermázsáját, a kár 630 márka. *Egy gém tehát többre kerül 300 márkánál.*

Hasonlóan szól a *jégmadárról* is, a mely naponként 10—12 darab ujnyi nagyságú pisztrángivadékat fogyaszt. Ennél is bőségesen kikerül a 300 márka kár fejenként.

Mindenesetre nagy ár, akármiyen szép madárról is van szó.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. L. Léva. A lapot megindítottuk címére. Ha hozzánk fordul valaki, ajánlani fogjuk. Legcélszerűbb különben, ha hirdetést tesz közzé.

A Velenczetavi Halgazdaság nagyobb mennyiségű nemes pontyivadékat vásárol.

Szíves ajánlatok „Velenczetavi Halgazdaság, Gárdony, Fejér vármegye” címre küldendők.

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsra élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, es. és kir. udvari szállító BUDAPEST, Központi vásáresarnok. Telefon: 61—24.

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: Tógazdaság Sárd.

Sürgönczím: Tógazdaság Kiskorpád.

Vasutállomás: Kiskorpád.

Őszi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított wittingauai pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründi 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higoi), aranyorfiát, naphalat, amerikai törpeharcsát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllőt, megtermékenyített fogassüllőikrát és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a Tógazdasági Intézőség Sárd és dr. Hirsch Alfréd Budapest, Klotild-palota.